

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobce: **Ing. M. Č.**, nar. xxx,
bytem Xxx, Xxx

zastoupený advokátem JUDr. Radkem Ondrušem,
sídlem v Brně, Bubeníčkova 42

proti
žalovanému: **Národní bezpečnostní úřad**,
sídlem Praha 5, Na Popelce 2/16

o žalobě proti rozhodnutí ředitele Národního bezpečnostního úřadu ze dne 30. 8. 2017, č.j. 157/2017-NBÚ/07-OP,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí ředitele Národního bezpečnostního úřadu ze dne 30. 8. 2017, č.j. 157/2017-NBÚ/07-OP, kterým zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2017 č.j. 42379/2017-NBÚ/P, kterým žalobci nebyl vydán doklad o bezpečnostní způsobilosti fyzické osoby.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marta Vyhnalová

2. Žalobce je přesvědčen o tom, že seznámením účastníka s obsahem zpráv zpravodajských služeb nemůže dojít k ohrožení nebo vážnému narušení činnosti zpravodajských služeb. Žalobce nepředpokládá, že by v daných podkladech byly obsaženy utajované informace nebo postupy zpravodajské služby, které by nebyly známy či publikovány. Žalobce je přesvědčen o tom, že mu mělo být umožněno seznámit se s těmito podklady a to po řádném poučení. Žalobce ponechává na úvaze soudu, v jakém rozsahu se může účastník seznamovat s utajenými informacemi, je přesvědčen, že bylo možno minimálně v případě utajovaných informací se stupněm „vyhrazený“ žalobce seznámit s obsahem těchto informací. Žalobci však uvedené podklady nejsou známy, je ale přesvědčen, že k utajení konkrétních podkladů není relevantní důvod, je kráceno jeho právo na spravedlivý proces, neboť se nemůže k daným podkladům vyjádřit.
3. Žalobce je přesvědčen o tom, že hlavním, v podstatě jediným důvodem vydání rozhodnutí je názor obou správních orgánů, že existuje v případě žalobce negativní okolnost, že žalobce bude ovlivnitelný třetími osobami ve vztahu k utajovaným skutečnostem, neboť provádí činnost jednatele pouze formálně a společnost řídí a za ni rozhodují ředitelé společnosti. Žalobci není známo, z jakých podkladů žalovaný vycházel, proto uvádí pouze obecně a reaguje na skutečnosti uvedené v odůvodněních napadených rozhodnutí.
4. Žalobce znovu zdůrazňuje námitku uvedenou v rozkladu, že žádný obecně závazný právní předpis nezakazuje jednatele společnosti delegovat na její zaměstnance ty působnosti, které mu zákon výslovně nesvěřuje. Žalobce nesouhlasí s výkladem pojmu „péče řádného hospodáře“ jak ji provedl žalovaný. Žalobce poukazuje na to, že se nejedná o obecnou a všeobecně akceptovanou definici daného pojmu ve všech sférách veřejné moci, když například v rovině trestního řízení je tento pojem definován zcela odlišně a daleko restriktivně než činí žalovaný. Podle žalovaného nemohou funkci voleného orgánu obchodní společnosti obecně zastávat osoby, které nemají znalosti o obchodní činnosti předmětné společnosti, které svoje pravomoci vertikálně delegovaly bez přímé kontroly výkonu takto delegovaných pravomocí a které jsou fakticky řízeny vlastnickou strukturou podobně, jako je tomu v případě úředníků či zástupců státu delegovaných do volených orgánů státních subjektů či subjektů se státní účastí. Žalobci není známo, že on sám jako jednatel by byl ve vztahu k citlivé činnosti ovlivněn jinými osobami do té míry, že by takové ovlivnění představovalo negativní okolnost. Obsah utajené části mu není znám, proto s ním nemůže polemizovat. Žalobce ale tvrdí, že svým povinnostem jednatele v plném rozsahu dostal, a to jak ve vztahu k řízení společnosti, tak ve vztahu ke kontrole jím řízených osob, na které delegoval část svých pravomocí a současně tvrdí, že skutečnost, že v zákonem stanoveném rozsahu delegoval daným způsobem v případě společnosti Ixx část svých pravomocí jednatele na jiné osoby, nevytvořila v tomto případě negativní okolnost bránícímu v získání dokladu. Nelze souhlasit se žalovaným, že by se žalobce prakticky vzdal řízení společnosti a plnění povinnosti řádného hospodáře, neboť byl plně informován o chodu společnosti v rozsahu, v jakém to bylo nutné i výkonu jeho funkce voleného orgánu společnosti, kdy ***byl schopen dohlížet na řádné plnění činností svěřených třetím osobám.*** Je-li ve zprávách zpravodajských služeb tvrzen opak, předpokládá žalobce, že bude mít možnost se k tomu vyjádřit.
5. Žalobce dále tvrdí, že skutečnost, kdy jednatel v zákonem daném rozsahu a zákonným způsobem deleguje část svých pravomocí na jiné zaměstnance společnosti, které řídí a kontroluje, nemůže být důvodem negativní okolnosti podle § 84 odst. 3 písmeno c) zákona č. 412/2005 Sb., a to v případě pokud takovými zaměstnanci byli vlastníci dané společnosti. Žalovaný ale nevedl, do jaké míry mohou tvrzené skutečnosti ovlivnit výkon citlivé činnosti, nevyjádřil se k době výskytu činnosti, k jejímu rozsahu a charakteru a k chování žalobce v daném období za situace, kdy chování žalobce bylo po celou dobu stejné. Žalobci nelze klást k tíži, že výkonným ředitelem společnosti je její vlastník, tedy osoba, která je oprávněna jej odvolat z funkce. Tato osoba je podřízena žalobci a nikoliv naopak, když není oprávněna žalobce jakkoli úkolovat. Žalobce je přesvědčen o tom, že pokud by byla přijata argumentace žalovaného, pak by taková negativní okolnost v případě

volených orgánů existovala vždy, pokud by jejich členové byli fakticky podřízeni tomu, kdo by je byl schopen odvolat z funkce.

6. V další žalobní námitce se žalobce dovolává porušení zásady legitimního očekávání, neboť pouze pokračoval v systému organizace společnosti, který nastavili předchozí jednatele a vůči němuž mu byly ze strany žalovaného vzneseny žádné námitky. Způsob jakým s žalobcem vznesenou námitkou porušení této zásady vypořádal žalovaný, považuje žalobce za nepřezkoumatelný.
7. Žalovaný by měl uvést, od kterého okamžiku systém organizace společnosti považuje ve vztahu k činnosti konkrétního jednatele za negativní okolnost spočívající v jeho ovlivnitelnosti.
8. Žalobce dále namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný nevymezil tu citlivou činnost, která by mohla být ohrožena osobou účastníky a jakým způsobem, za situace, když s jedinými utajovanými informacemi v činnosti společnosti je seznamován pouze žalobce prostřednictvím zástupce společnosti, kterou je advokát. Skutečnost, že žalobce při bezpečnostním pohovoru nebyl schopen bez podkladů a z paměti uvádět konkrétní data o činnosti společnosti neznámá, že si je nebyl schopen opatřit a seznámit se s nimi.
9. Z opatrnosti potom učinil žalobce součástí žalobních bodů i ty námitky obsažené v rozkladu, se kterými se žalovaný nevypořádal, nebo se s nimi vypořádal jen zčásti či nepřezkoumatelným způsobem.
10. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou, přitom odkázal na odůvodnění obou napadených rozhodnutí. Pokud jde o to, že se žalobce nemohl seznámit s utajovanými skutečnostmi, odkázal žalovaný na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém srozumitelně žalobce vyjádřil důvod, pro který nemohl být s utajovanou částí bezpečnostního svazku seznámen. Informace zařazené ve spisu, který byl postoupen Městskému soudu xxx xxx xxx byly získávány specifickými zpravodajskými prostředky a osobami jednající ve prospěch zpravodajské služby, přičemž zpravodajská služba je povinna zabezpečit ochranu těchto prostředků před vyzrazením, zneužitím, poškozením, zničením, ztrátou a odcizením. Přitom odkázal na náleží Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 5/16-1 ze dne 11. 10. 2016. Zdůraznil, že zákon č. 412/2005 Sb. neváže postup stanovený v § 133 odst. 3 zák. č. 412/2005 Sb. na skutečnosti klasifikované konkrétním určitým stupněm utajení, ale tento postup se v obecné rovině uplatní na jakékoliv utajované informace, které jsou obsaženy ve výsledcích šetření nebo v údajích z evidencí zpravodajských služeb nebo policie, pokud by jejich zpřístupněním mohlo dojít k ohrožení či vážnému narušení činnosti zpravodajských služeb nebo policie. Proto je zcela nerozhodné, jakým konkrétním stupněm utajení jsou dle § 4 tohoto zákona jednotlivé skutečnosti klasifikovány, rozhodující je jejich povaha, obsah, vztah k jiným osobám, neboť pouze na základě posouzení těchto atributů lze dospět k závěru, zda zpřístupněním příslušných informací může či nemůže dojít k ohrožení či narušení činnosti v zákoně uvedených subjektů. Přitom odkázal na rozsudek NSS ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 As 9/2010.
11. K námitce nesprávného výkladu pojmu „péče řádného hospodáře“ uvádí, že v rozhodnutí poukázal na relevantní ustanovení zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku a zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, a též na možné vymezení péče řádného hospodáře ve světle ustanovení § 159 odst. 1 obč. zák. Žalovaný pak vysvětlil rozdíl mezi spisem bezpečnostního řízení a spisem trestního řízení, přičemž smyslem bezpečnostního řízení je ověřit, komu stát bude důvěřovat natolik, že mu svěří relevantní utajované informace, či mu umožní vykonávat citlivou činnost. Bezpečnostní řízení není ovládáno zásadou „in dubio pro reo“, naopak je postaveno na principu vyloučení jakýchkoliv pochybností o bezpečnostní spolehlivosti či spolehlivosti toho kterého účastníka bezpečnostního řízení. Smyslem bezpečnostního řízení je předcházet pochybením při ochraně utajovaných informací či při výkonu citlivé činnosti. Přitom odkázal na rozhodnutí Městského soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 3A 108/2014-111. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pokud šlo o úvahy týkající se pochybení a možného ovlivnění žalobce konstatoval, že žalobce funkci jednatele společnosti vykonával toliko formálně, přičemž reálným

vlivem a rozhodovací pravomocí ve společnosti Ixxx Gxxx s. r. o. disponovali výkonní ředitelé společnosti, kterými byl žalobce ovládán. Jednatel společnosti byl žalobce především z toho důvodu, že byl držitelem veřejné listiny, nezbytné pro obchodní činnost společnosti. Skutečnost, že si žalobce sám není vědom ovládnutí ze strany výkonných ředitelů, kteří za něj činili úkony a rozhodnutí na základě jím delegovaných pravomocí, zvyšuje riziko zneužití citlivé činnosti, jelikož žalobce se stal toliko „prostředkem“ k výkonu citlivé činnosti třetími osobami, které nedisponují příslušným oprávněním. Žalovaný zdůraznil, že pro závěr o nespolehlivosti postačuje toliko samotné podezření z existence negativní okolnosti. Přitom odkázal na rozsudky NSS ze dne 30. 1. 2009, č. j. 5 As 44/2006-74, a ze dne 30. 1. 2013, č. j. 3 As 4/2012-40. Žalovaný má za to, že zjištěné skutečnosti jsou přesvědčující o závěr o tom, že ovlivnitelnost žalobce dosáhla takové míry, že může vést ke zneužití výkonu citlivé činnosti. Pokud jde o námitku, že se žalobce nemohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí, zdůraznil žalovaný, že právo vyjádřit se k shromážděným důkazům je v bezpečnostním řízení zaručeno za podmínek uvedených v § 89 odst. 7 zák. č. 412/2005 Sb., z obsahu právního spisu vyplývá, že účastník řízení tohoto práva využil a dne 15. 6. 2016 nahlédl do neutajované části bezpečnostního svazku.

12. Žalovaný dále zdůraznil, že negativní okolnost byla u žalobce shledána ve způsobu, kterým „vykonával“ funkci jednatele a z toho plynoucí ovlivnitelnosti jeho osoby, nikoliv ve skutečnosti, že ředitel společnosti je zároveň jejím vlastníkem.
13. K otázce porušení zásady legitimního očekávání uvádí žalovaný, že tato zásada nestanoví právo, aby správní orgán v konkrétním případě rozhodl ve prospěch žalobce, ale vychází z toho, že správní orgán rozhodl určitou věc určitým způsobem, měl by všechny případy rozhodnout způsobem obdobným. Žalovaný k návrhu žalobce, aby součástí soudního spisu byly i podklady, které sloužily příslušné zpravodajské službě ke zpracování zpráv, jež jsou součástí spisu NBU, vyzdvihl, že zpravodajské služby při provádění šetření pro potřeby bezpečnostního řízení používají tzv. specifické prostředky získávání informací, kterými jsou zpravodajské prostředky (například zpravodajská technika či sledování osob) a dále využívají služeb osob jednajících ve prospěch zpravodajské služby (§ 6 zák. č. 289/2005, o vojenském zpravodajství, § 6 zák. č. 154/1994 Sb., o bezpečnostní informační službě). Vzhledem k těmto specifickým metodám práce zpravodajských služeb a k nutnosti jejich ochrany a utajení ukládá § 107 odst. 4 zák. č. 412/2005 Sb. povinnost podat Úřadu toliko zprávu o výsledcích šetření pro potřeby bezpečnostního řízení, nikoli souhrn informací, kterými disponuje k žalobci, včetně způsobu jejich získání. Podávání takovýchto informací by bylo v přímém rozporu se smyslem existence a fungování zpravodajských služeb a de facto by znemožnilo použití specifických prostředků získávání informací a zejména jejich ochranu. Poté odkázal na ustálenou judikaturu, podle které v bezpečnostním řízení a následném soudním přezkumu nelze garantovat všechna práva účastníků řízení, avšak nezávislost soudů jakož i jeho nevázanost dosud provedeným dokazováním poskytuje záruku práva na spravedlivý proces. Soudy musí nalézt rovnováhu mezi dvěma střetávajícími se zájmy – zájmem na spravedlivý proces a zájmem na ochranu bezpečnosti státu. Žalovaný považuje za pochopitelné, že žalobce upřednostňuje zájem na spravedlivý proces, to však neznamená rezignaci na fungování zpravodajských služeb, jelikož jejich činnost je nutným předpokladem toho, aby stát mohl zajistit jednu ze svých základních funkcí, a to zajištění co největší možné míry bezpečí svým obyvatelům a tedy i žalobci.
14. V den konaného jednání soudu zaslal žalobce soudu repliku, ve které uvedl přehled stávající judikatury ve prospěch svých v žalobě uvedených argumentů.
15. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem – neutajené části – soud zjistil, že žalobce podal dne 22. 3. 2016 žádost o vydání dokladu o bezpečnostní způsobilosti fyzické osoby, na základě které úřad provedl bezpečnostní řízení. Žalobce doložil materiály, např. rodný list, diplom o vzdělání, mzdové listy, potvrzení příjmů, smlouvu o úvěru, potvrzení o majetkových poměrech, výpisy z živnostenského rejstříku, z katastru nemovitostí, evidenční listy důchodového pojištění, potvrzení o studiu žalobce. Dotazem na Městský úřad Xxx bylo zjištěno, že žalobce nebyl

řešen u komise k projednávání přestupků města Xxx. Policie ČR ve zprávě ze dne 29. 4. 2016 sdělila, že žalobce nebyl k tomuto datu řešen pro žádný trestný čin ani přestupek.

16. Dne 15. 6. 2016 nahlížel právní zástupce žalobce JUDr. Radek Ondruš do bezpečnostního svazku s výjimkou té části svazku, která obsahuje utajovanou informaci. Téhož dne byl také při pohovoru vyslechnut žadatel, tedy žalobce, v doprovodu svého právního zástupce. Uvedl, že byl od července 2007 v obchodním rejstříku zapsán jako jednatel Ixxx Gxxx a v dubnu 2009 byl z funkce jednatele společnosti odvolán. Zpět ve firmě začal pracovat zase až v červnu 2010. K dotazu zda jsou mu známy povinnosti jednatele společnosti s ručením omezeným podle současné a předchozí právní úpravy uvedl, že trochu jo, chápe, že jako jednatel společnosti komunikuje s vedením společnosti přes maily a s majiteli společnosti, také s právním zástupcem. Funkci vykonává fakticky, fakticky společnost Ixxx Gxxx řídí výkonný ředitel, tj. pan B. mladší a pan B. starší. Ke konkrétní činnosti uvedl, že jako jednatel jezdí občas do Ostravy, občas dělá inspekce uskladněného majetku, jezdil občas na kontrolu materiálu, trošku i na inspekci, když je potřeba. Společně s vedením společnosti dává dohromady věci, které byly řešeny MPO a na Licenční správě. Podepisuje také plné moci. Dále uvedl, že jezdil na inspekce vojenského materiálu a to pouze v případech, že tento materiál znal. Jinak to považoval za zbytečné. Hlavními klienty Ixxx Gxxx jsou státní organizace a jednání s významnými klienty se účastní výkonní ředitelé. O vyhledávání možných zakázek a klientů Ixxx Gxxx se stará P. B. mladší, který připravuje i realizaci obchodních smluv a zakázek, žalobce podepisuje smlouvy. K dotazu zda předkládá valné hromadě zprávu o podnikatelské činnosti společnosti a o stavu jejího majetku uvádí, že od výbuchu na Moravě to dělá pan B. mladší, ve firmě je to teď složitější. Žalobce potvrdil, že v březnu 2013 zplnomocnil Ing. P. B. mladšího k zastupování společnosti Ixxx Gxxx v širokém okruhu činnosti z důvodu zdravotních. Na základě této plné moci pan B. mladší dělá zbrojního technika, jedná s klienty atd. Víceméně dělá vrchního ředitele společnosti. Je-li zapotřebí, aby žalobce podepsal listinu jako jednatel, učiní tak. K dotazu z jakého důvodu není pan B. zapsán jako jednatel společnosti on. Uvedl žalobce, že to bylo proto, že žalobce měl to osvědčení a pak také proto, že v současné době pan B. nedělá jednatele, neboť čeká, zda žalobce dostane doklad a pokud ho dostane, tak bude pokračovat jako jednatel společnosti Ixxx Gxxx. Pokud by nedostal osvědčení, zřejmě by zůstal ve firmě jako zaměstnanec bez postu jednatele společnosti. Jiný důvod, pro který společnost zvolila žalobce jako jednatele společnosti dle žalobce není. Tedy kromě držení osvědčení či dokladu. To si ale musí dle žalobce vyřešit pan B. mladší jako majitel společnosti Ixxx Gxxx. K dotazu na průměrné roční obraty společnosti uvedl žalobce, že za období, kdy je opět jednatelem, tj. od 2010 do 2014 mu tyto průměrné roční obraty nejsou známy. K dotazu s jakými státy Ixxx Gxxx obchoduje, uvedl žalobce, že s Bulharskem, na ostatní státy není schopen odpovědět, protože tyhle věci si řeší pan B. mladší. Dále pak uvedl, že k dotazu na podezření obchodu s vojenským materiálem s Kongem, na které bylo uvaleno obchodní embargo, že jestli bylo něco s Kongem, není to jeho věc. Žalobce také k dotazu, zda má pronajato či využívá bezpečnostní schránku v některé finanční situaci, uvádí, že firma Ixxx Gxxx má bezpečnostní schránku, on sám ale disponentem není, k této je disponentem pouze pan P. B., myslí si, že ten mladší. Také nemá dispoziční práva k účtu společnosti Ixxx Gxxx, tyto věci řeší majitel společnosti. Mají takovou dohodu s Ing. B..
17. Na základě výše uvedeného pohovoru byl žalobce vyzván k doplnění své žádosti, neboť není dle žalovaného zřejmé, zda nezbytně potřebuje doklad o bezpečnostní způsobilosti fyzické osoby k výkonu své funkce, pracovní nebo jiné činnosti. Žalobce byl vyzván v případě, že na žádosti bude trvat, aby doložil nové zdůvodnění výkonu citlivé činnosti včetně popisu konkrétního místa. Podáním ze dne 27. 8. 2016 sdělil zástupce žalobce, že vzhledem k tomu, že nebylo rozhodnuto o žádosti žalobce, byl nucen vlastník společnosti žalobce z funkce jednatele společnosti odvolat. Do funkce bude jmenován, jakmile začne opět splňovat podmínky stanovené zákonem.
18. Dne 5. 5. 2017 vydal žalovaný rozhodnutí, kterým doklad o bezpečnostní způsobilosti fyzické osoby nevydal, neboť žadatel o vydání dokladu Ing. M. Č. nesplňuje podmínku spolehlivosti podle § 81 odst. 1 písm. e) zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní

způsobnosti, neboť se u jeho osoby vyskytuje negativní okolnost podle § 84 odst. 3 písm. c) tohoto zákona (ovlivnitelnost fyzické osoby, která může vést ke zneužití výkonu citlivé činnosti). Úřad v tomto rozhodnutí mimo jiné konstatoval, že shledaná negativní okolnost spočívá v povaze výkonu funkce jednatele společnosti Ixxx Gxxx s. r. o. zbavené autonomie rozhodování o hospodářských věcech společnosti. Skutečný účel a zájem třetích osob na výkonu této funkce žalobcem je v souhrnu zjevný z obsahu shromážděného podkladového materiálu neutajovaného charakteru, přičemž tyto závěry o skrytém účelu výkonu funkce jednatele žalobcem jednoznačně potvrzuje i utajená zpráva příslušné zpravodajské služby evidovaná pod č.j. xxx, která je pod položkou č. 9 založena v utajované části bezpečnostního svazku a úřední záznam evidovaný pod č. j. xxx, který je založen pod položkou č. 11 v utajované části bezpečnostního svazku. Obsahem tohoto záznamu jsou výpisy z utajovaných zpráv poskytnutých příslušnou zpravodajskou službou ke třetím osobám, konkrétně se jedná o výpisy z utajovaných písemností, které jsou evidovány pod č. j. xxx, č.j. xxx, č. j. xxx a č.j. xxx. Zmíněné písemnosti, založené v utajované části bezpečnostního svazku jsou označeny stupněm utajení vyhrazené a důvěrné, a proto v souladu s § 122 odst. 3 zák. nemohl být v rozhodnutí o nevydání dokladu uvedený jejich obsah. Při posuzování, zda uvedená ovlivnitelnost žalobce je negativní okolností, přihlédl v souladu s ustanovením § 84 odst. 5 zák. k tomu do jaké míry může ovlivnit výkon citlivé činnosti účastníka řízení a dále v době jejího výskytu, jejímu rozsahu, charakteru a v neposlední řadě též k chování účastníka řízení v období uvedeném v § 84 odst. 4 zák. Takto přihlédl ke skutečnosti, že účastník řízení funkci jednatele společnosti Ixxx, vyjma přerušení v období 2009 až 2010, vykonával od roku 2006 do 2016, tedy dlouhodobě a opakovaně a plánuje ji vykonávat i v budoucnosti. Rozsahu a charakteru vytýkané činnosti se úřad věnoval v rozhodnutí, účastníkovi vytýkal formálnost a účelovost výkonu této funkce, neboť získané informace svědčí o dlouhodobém principu prosazování pozice jednatele společnosti Ixxx a o tom, že účastník řízení je pouze prostředkem umožňujícím provozování této podnikatelské činnosti a že skrze jeho osobu bude citlivá činnost vykonávána třetími osobami, které nejsou držiteli dokladu či osvědčení fyzické osoby. S ohledem na tyto skutečnosti má úřad obavu o řádný výkon citlivé činnosti účastníkem řízení, jakožto jednatelem společnosti Ixxx zabývající se mimo jiné zahraničním obchodem s vojenským materiálem, respektive úřad nemá žádnou záruku, že bude účastník řízení vykonávat citlivou činnost odpovědně a svědomitě, dodržovat veškeré zákonem stanovené povinnosti a nedopustí se jejího zneužití ve prospěch třetích osob. Zároveň zdůraznil, že právní úprava výkonu citlivé činnosti je založena na principu vyloučení jakýchkoliv pochybností o spolehlivosti prověřovaných osob a také, že na osoby, které mohou vykonávat citlivou činnost, jsou obecně kladeny zvýšené nároky na jejich odpovědnost, spolehlivost, důvěryhodnost a především respekt k právním předpisům. Žalobce však nelze za takovou osobu považovat.

19. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad, o kterém rozhodl ředitel žalovaného napadeným rozhodnutím tak, že rozklad zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Ředitel v rozhodnutí shrnul dosavadní průběh řízení a poté vyjádřil souhlas se závěrem žalovaného, že žalobce nesplňuje pro vydání dokladu podmínku spolehlivosti. Dodal také, že způsob výkonu funkce jednatele společnosti Ixxx Gxxx se podává též z vyjádření V. S., který byl předchozím jednatelem před žalobcem ve Ixxx Gxxx a který při pohovorech uvedl, že výkon funkce jednatele této společnosti spočívá v podepisování dokumentů, společnost fakticky řídili tehdejší majitel společnosti Ing. J. B. a obchodní ředitelé tj. P. B. mladší a P. B. starší. I Ing. J. B. při hovoru připustil, že mimo to, že žalobce pan V. S. jsou odborníky v oblasti vojenského materiálu, byla důvodem pro jejich jmenování jednatelem společnosti skutečnost, že byli držiteli veřejné listiny, která je nezbytná pro obchodní činnost společnosti. Nelze tedy přehlédnout, že žalobce byl při výkonu funkce jednatele společnosti Ixxx Gxxx zcela podřízen třetím osobám – P. B. mladšímu a P. B. staršímu. Žalobce si však tohoto ovládnutí není vědom a je toho názoru, že svoji funkci vykonával řádně, čímž se dle žalovaného riziko zneužití výkonu citlivé činnosti zvyšuje. Žalobce se stal toliko prostředkem k výkonu citlivé činnosti třetími osobami, které nejsou držiteli příslušného oprávnění. Žalovaný s odkazem na ustanovení § 159 obč. zák. uvádí, že volený orgán je povinen vykonávat svoji funkci

(až na výjimku) osobně a je tedy vyloučeno, aby volený orgán zmocnil jinou osobu k výkonu své funkce a stal se pouze formálním papírovým voleným orgánem. Dále pak odkázal na ustanovení § 195 odst. 1 věta první zákona o obchodních korporacích a na § 195 odst. 2 tohoto zákona s tím, že nikdo není oprávněn udělovat jednateli pokyny týkající se obchodního vedení; tím není dotčen § 51 odst. 1 tohoto zákona. Z písemností shromážděných v průběhu bezpečnostního řízení je ale zjevná podřízenost žalobce třetím osobám – výkonným ředitelům, které má kontrolovat, řídit a případně odvolat. K žádosti o seznámení se s utajovanými skutečnostmi uvedl žalovaný, že v bezpečnostním řízení, popřípadě v řízení o rozkladu není úřad, popřípadě jeho ředitel, oprávněn účastníka řízení s utajovanými informacemi seznámit, či jakkoli mu sdělovat jejich obsah, a to bez ohledu na jejich stupeň utajení, neboť § 133 odst. 3 zákona se aplikuje pouze na řízení před soudem. Odkázal také na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku 3 As 188/2014-38.

20. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním orgánem z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě. Při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“). Přitom dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení pravomocného rozhodnutí předsedy žalovaného správního úřadu, jímž v řízení o rozkladu potvrdil prvostupňové rozhodnutí o tom, že se žalobci nevydává doklad o bezpečnostní způsobilosti fyzické osoby, neboť žadatel o vydání dokladu Ing. M. Č. nesplňuje podmínku spolehlivosti podle § 81 odst. 1 písm. e) zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti (dále též „zákon“), neboť se u jeho osoby vyskytuje negativní okolnost podle § 84 odst. 3 písm. c) tohoto zákona.
22. Podle ustanovení § 81 odst. 1 zákona doklad o bezpečnostní způsobilosti fyzické osoby Úřad vydá fyzické osobě, která
 - a) je plně svéprávná,
 - b) dosáhla alespoň 18 let věku,
 - c) je bezúhonná,
 - d) je osobnostně způsobilá a
 - e) je spolehlivá.
23. Podle § 84 odst. 1 zákona podmínku spolehlivosti splňuje fyzická osoba, u níž nebyla zjištěna negativní okolnost. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení lze za negativní okolnost považovat též chování, ovlivnitelnost nebo nedůvěryhodnost fyzické osoby, která může vést ke zneužití výkonu citlivé činnosti.
24. Žalovaný nesplnění podmínky spolehlivosti u žalobce spatřuje v povaze výkonu funkce jednatele společnosti Ixxx Gxxx s. r. o. zbavené autonomie rozhodování o hospodářských věcech společnosti.
25. K žalobcem uplatněným žalobním námitkám považuje soud za vhodné poukázat na specifickou povahu řízení před NBÚ, v rámci něhož dochází k prověřování bezpečnostní spolehlivosti fyzických osob. V tomto směru soud odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 25. 6. 2003, sp. zn. II. ÚS 28/02, v němž konstatoval, že ochrana utajovaných skutečností (dnes utajovaných informací) a podmínky kladené na osoby, jež s těmito skutečnostmi budou nakládat, je natolik specifickou oblastí, že ani z ústavněprávního hlediska není možné garantovat všechna procesní práva těchto osob v takové míře, jako je tomu u jiných profesí. Ani přes tuto skutečnost však dle citovaného nálezu Ústavního soudu nelze rezignovat na zajištění ústavní ochrany práv prověřovaných osob (viz též nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 7. 2001, sp. zn. Pl. ÚS 11/2000, obě rozhodnutí jsou dostupná na <http://nalus.cz>).
26. Městský soud považuje za nutné zdůraznit, že nemožnost účastníka nahlížet do utajované části bezpečnostního svazku ve správním (bezpečnostním) řízení vyplývá přímo ze zákona

o utajovaných informacích a nelze z ní činit výjimky. Podle jeho § 89 odst. 7 *účastník řízení a jeho zástupce mají před vydáním rozhodnutí právo nahlížet do bezpečnostního svazku a činit si z něj výpisy, s výjimkou té části bezpečnostního svazku (§ 124), která obsahuje utajovanou informaci.*

27. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře opakovaně zdůrazňuje, že žalovaný nedisponuje zákonným zmocněním k tomu, aby posuzoval obsah utajované informace či stupeň jejího utajení a následně rozhodoval o tom, zda s ní lze účastníka seznámit. Je výhradně na původci informace, aby o jejím utajení rozhodl a v souladu s § 21 odst. 1 zákona o ochraně utajovaných informací vyznačil stupeň jejího utajení, případně jej podle § 22 odst. 4 změnil či zrušil. Byť je takovým postupem nepochybně zasaženo do procesních práv účastníka řízení, jedná se o zásah odůvodněný zájmem na ochraně utajovaných informací (srovnej např. rozsudky NSS ze dne 23. 4. 2015, č. j. 3 As 188/2014 - 38, ze dne 30. 9. 2015, č. j. 1 As 146/2015 – 88, a ze dne 19.7.2018, č.j. 9 As 134/2017 – 42, dále nálezy Ústavního soudu ze dne 25. 6. 2003, sp. zn. II. ÚS 28/02, a ze dne 12. 7. 2001, sp. zn. Pl. ÚS 11/2000).
28. Zájem státu na utajení informací obsažených v předmětné zprávě, jenž bezprostředně souvisí s potřebou ochrany činnosti zpravodajských služeb, podle názoru soudu zřetelně převažuje nad individuálním zájmem žalobce na seznámení s tímto podkladem pro rozhodnutí. S přihlédnutím k nutnosti ochrany naznačených zájmů státu tak v řízení o vydání osvědčení pro styk s utajovanými informacemi může dojít k tomu, že žalobci bude v souladu se zákonem (ustanovení § 122 odstavec 3 zákona č. 412/2005 Sb.) upřeno procesní právo na seznámení se s konkrétním podkladem pro rozhodnutí, který bude utajovanou informací.
29. Žalovaný tedy nemohl postupovat jinak, než žalobci utajované části bezpečnostního svazku neposkytnout, neboť, jak soud již výše uvedl, žalovanému nepřísluší posuzovat stupeň utajení informace, ani rozhodovat o tom, zda s ní lze účastníka seznámit. Tím, kdo je oprávněn seznámit se s kompletním spisovým materiálem, je až soud v rámci přezkumného řízení soudního.
30. Podle § 45 odst. 3 s. ř. s. předseda senátu vyloučí z nahlížení ty části spisu, které podle označení správního orgánu obsahují utajované informace chráněné zvláštním zákonem (zákonem o utajovaných informacích) nebo jiné informace chráněné podle zvláštních zákonů. Podle § 45 odst. 4 s. ř. s. z nahlížení nelze vyloučit části spisu uvedené v odst. 3, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz soudem. Z nahlížení nelze vyloučit ani ty části spisu, do nichž měl účastník právo nahlížet v řízení před správním orgánem.
31. Speciální úpravu nahlížení do utajovaných částí spisu zakotvuje zákon o utajovaných informacích, konkrétně § 133 (viz rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2010, č. j. 9 As 29/2009 - 84). Podle odst. 2 tohoto ustanovení se dokazování v soudním řízení provádí tak, aby byla šetřena povinnost zachovávat mlčenlivost o utajovaných informacích obsažených ve výsledcích šetření nebo v údajích z evidencí zpravodajských služeb nebo policie. Odstavec 3 zmíněného ustanovení uvádí, že *úřad označí okolnosti uvedené v odstavci 2, o kterých tvrdí, že ve vztahu k nim nelze zprostit mlčenlivosti, a předseda senátu rozhodne, že části spisu, k nimž se tyto okolnosti váží, budou odděleny, jestliže činnost zpravodajských služeb nebo policie může být ohrožena nebo vážně narušena; do oddělených částí spisu účastník řízení, jeho zástupce a osoby zúčastněné na řízení nahlížet nemohou. V ostatním nejsou ustanovení zvláštního právního předpisu o dokazování, označování částí spisu a nahlížení do něj dotčena.*
32. Ustanovení § 133 tedy svěřuje předsedovi senátu rozhodnout o vyloučení částí takového spisu z nahlížení i pro účastníky řízení před soudem a jejich zástupce, jestliže může být ohrožena nebo vážně narušena činnost zpravodajských služeb nebo policie. Vzhledem k tomu, že předsedkyně senátu takový závěr po té, co se seznámila s obsahem utajované části spisu, učinila, rozhodla usnesením ze dne 7.5.2019, č.j. 11 A 184/2017 – 48, o oddělení částí spisu obsahující tyto utajované informace. Městský soud shledal opodstatněný zájem na tom, aby žalobci zůstal utajen rozsah informací, které jsou o jeho osobě v této části spisu shromážděny. Nelze také pominout, že zpřístupněním informací by došlo k vyzrazení metod a způsobu práce zpravodajské služby a identity zainteresovaných osob. Soud proto dospěl k závěru, že v projednávané věci převažuje

zájem na utajení informací obsažených ve zprávách zpravodajské služby nad žalobcovým právem seznámit se s utajovanou částí bezpečnostního svazku.

33. Z výše uvedených závěrů je zřejmé, že dokazování v řízení před správním soudem může být provedeno pouze v případě, že soud neshledá důvod pro vyloučení určité informace z dokazování, byť by tato informace měla charakter utajované skutečnosti. O takový případ se v nyní posuzované věci nejedná, protože v utajované části správního spisu jsou založeny podklady, na základě kterých soud vyvodil závěr, že by seznámení účastníka řízení s utajovanými informacemi vedlo k ohrožení nebo vážnému narušení činnosti zpravodajských služeb.
34. Městský soud se dále zabýval námitkou žalobce, ve které rozporuje důvod, pro který žalobci nebyl vydán doklad o bezpečnostní způsobilosti, tedy že se u žalobce vyskytuje negativní okolnost podle § 84 odst. 3 písm. c) zákona o ochraně utajovaných informací, která je natolik závažného charakteru, že lze dospět k závěru, že žalobce nesplňuje podmínku spolehlivosti podle § 81 odst. 1 písm. e) zákona o bezpečnostní způsobilosti.
35. Podle žalovaného shledaná negativní okolnost spočívá v povaze výkonu funkce jednatele společnosti Ixxx Gxxx s. r. o. zbavené autonomie rozhodování o hospodářských věcech společnosti. Skutečný účel a zájem třetích osob na výkonu této funkce žalobcem je v souhrnu zjevný z obsahu shromážděného podkladového materiálu neutajovaného charakteru, přičemž tyto závěry o skrytém účelu výkonu funkce jednatele žalobcem jednoznačně potvrzuje i utajená zpráva příslušné zpravodajské služby.
36. Žalovaný při posouzení výše uvedené negativní okolnosti vcházel mimo jiné ze sdělení samotného žalobce, který sám při pohovoru ke svým povinnostem vyplývajícím z funkce jednatele společnosti s ručením omezeným uvedl, že jako jednatel společnosti komunikuje s vedením společnosti přes maily a s majiteli společnosti, také s právním zástupcem. Fakticky společnost Ixxx Gxxx řídí výkonný ředitel, tj. pan B. mladší a pan B. starší. Ke své konkrétní činnosti uvedl, že jako jednatel jezdí občas do Ostravy, občas dělá inspekce uskladněného majetku, jezdil občas na kontrolu materiálu, trošku i na inspekci, když je potřeba. Společně s vedením společnosti dává dohromady věci, které byly řešeny MPO a na Licenční správě. Podepisuje také plné moci. Dále uvedl, že jezdil na inspekce vojenského materiálu a to pouze v případě, že tento materiál znal. Jinak to považoval za zbytečné. Hlavním klienty Ixxx Gxxx jsou státní organizace a jednání s významnými klienty se účastní výkonní ředitelé. O vyhledávání možných zakázek a klientů Ixxx Gxxx se stará P. B. mladší, který připravuje i realizaci obchodních smluv a zakázek, žalobce podepisuje smlouvy. K dotazu zda předkládá valné hromadě zprávu o podnikatelské činnosti společnosti a o stavu jejího majetku uvedl, že od výbuchu na Moravě to dělá pan B. mladší. Žalobce potvrdil, že v březnu 2013 zplnomocnil Ing. P. B. mladšího k zastupování společnosti Ixxx Gxxx v širokém okruhu činnosti z důvodu zdravotních. Na základě této plné moci pan B. mladší dělá zbrojního technika, jedná s klienty atd. Víceméně dělá vrchního ředitele společnosti. *Je-li zapotřebí, aby žalobce podepsal listinu jako jednatel, učiní tak.* K dotazu z jakého důvodu není pan B. zapsán jako jednatel společnosti, uvedl žalobce, že to bylo proto, že žalobce měl to osvědčení. Jiný důvod, kromě držení osvědčení, pro který společnost zvolila žalobce jako jednatele společnosti, dle žalobce není.
37. Již pouze z výše uvedených tvrzení žalobce vyplývá, že vlastní obchodní činnost, uzavírání smluv a vyhledávání zakázek, tedy základní činnosti společnosti, vykonávají osoby, které z různých důvodů nedisponují nebo nemohou disponovat dokladem o bezpečnostní způsobilosti, který by je opravňoval k výkonu citlivých činností. Z výše uvedeného navíc vyplývá, že žalobce jimi prováděnou činnost zaštiťuje tím, že jako osoba disponující příslušnými dokumenty, smlouvy, které dojednaly a připravily výše uvedené třetí osoby, z pozice jednatele společnosti pouze podepíše. O nestandardní situaci ve firmě svědčí i to, že od výbuchů na Moravě například i zprávu valné hromadě o podnikatelské činnosti společnosti a stavu jejího majetku předkládá pan B. mladší.

38. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že žalovaný velmi pečlivě hodnotil jednak činnost žalovaného, ale i dalších osob ve firmě, když podrobně uvedl, z jakých dokumentů a dalších podkladů přitom vycházel. Za zásadní podklad pro bezpečnostní řízení považoval plnou moc ze dne 6.3.2013, ze které je patrné, že společnost Ixxx Gxxx jednající žalobcem jako jednatelem zmocnila Ing. P. B. ml., aby za ní v plném rozsahu jednal a bez jakéhokoli omezení ji zastupoval ve všech věcech týkajících se jednání s obchodními partnery, ministerstvy České republiky, dalšími státními orgány a institucemi, bankami, finančními úřady, zdravotními pojišťovny, apod., s tím, že tato plná moc byla udělena na dobu neurčitou ke všem procesněprávním a hmotněprávním úkonům.
39. Městský soud považuje za správný a řádně odůvodněný závěr žalovaného potvrzený ředitelem žalovaného, že žalobce vykonával funkci jednatele společnosti pouze formálně, když byl při jejím výkonu zbaven autonomie rozhodování o hospodářských věcech společnosti, neboť tento závěr zcela koresponduje souhrnu okolností zjištěných v průběhu bezpečnostního řízení i obsahu správního spisu a v něm předloženým listinám, které správní orgány hodnotily jednak samostatně a jednak ve vzájemných souvislostech. Z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že žalobce jako jednatel společnosti má pouze okrajové znalosti a informace o obchodní činnosti této společnosti, když sám žalobce přiznává, že veškeré informace o činnosti firmy může poskytnout její vlastník Ing. P. B. ml., kterého on sám označil jako „vrchního ředitele“ společnosti Ixxx Gxxx. Z výše uvedeného je patrné, že nelze vyloučit ovlivnitelnost žalobce ze strany tohoto vlastníka společnosti, když soud v této souvislosti považuje za nutné zdůraznit, že smyslem bezpečnostního řízení je ověřit, komu přiznat mimořádné oprávnění seznamovat se s utajovanými informacemi nebo vykonávat citlivou činnost. Toto řízení je ovládáno zásadou „v pochybnostech v neprospěch“, což znamená, že pro konstatování bezpečnostního rizika, případně negativní okolnosti postačí oprávněná pochybnost o jeho (její) existenci. Soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je vydáno zcela v souladu s touto zásadou, když je z odůvodnění obou napadených rozhodnutí patrné, že žalovanému a řediteli žalovanému v průběhu řízení vznikly oprávněné pochybnosti o neovlivnitelnosti žalobce ze strany třetích osob, na které převedl své oprávnění jednatel k obchodnímu vedení společnosti, přičemž důvody pro které k tomuto závěru správní orgány v rozhodnutích dospěly, jsou obou v rozhodnutích podrobně odůvodněny.
40. Pro městský soud je velmi překvapivé i to, že se žalobce na výslovný dotaz při pohovoru jako jednatel společnosti distancoval např. od obchodů společnosti s Kongem, když výslovně uvedl, že to není jeho věc, i to, že žalobce při tomto pohovoru na dotaz, se kterými státy Ixxx Gxxx např. obchoduje, uvedl, že např. s Bulharskem a dodal, že není schopen teď „na tuhle věc odpovědět, protože tyhle věci si řeší pan B. ml.“ Tento přístup žalobce k obchodní činnosti společnosti je zvláštní zejména proto, že žalobci jako jednatele společnosti dle ustanovení § 195 odst. 1, věta první zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích přísluší obchodní vedení společnosti, tedy by měl mít přehled o obchodech, kterých se společnost účastní, aby mohl posoudit správnost smluvních ujednání ještě předtím, než ke smlouvě připojí svůj podpis. Soudu se jeví neznalost obsahu smluv ze strany žalobce o to závažnější, že předmětem činnosti společnosti Ixxx Gxxx je mimo jiné zahraniční obchod s vojenským materiálem. Soud považuje za nutné zdůraznit, že obchodní vedení se týká především řízení společnosti včetně rozhodování o jejich podnikatelských záměrech. I pokud by žalobce jako jednatel převedl některé své méně významné rozhodovací pravomoci v rámci obchodního vedení na třetí osobu, je povinen činnost těchto pověřených osob nadále kontrolovat, neboť za ni jako statutární orgán odpovídá. Se žalovaným lze tedy souhlasit v tom, že se žalobce obchodního vedení společnosti v podstatě vzdal a funkci jednatele vykonával pouze formálně. Pokud za žalobce na základě jím delegovaných pravomocí činí úkony a rozhodnutí třetí osoby, kterými jsou v tomto případě výkonní ředitelé, které má on sám kontrolovat, řídit a případně odvolat, může to mít přímý dopad na žalobcovu ovlivnitelnost ze strany těchto osob, což zvyšuje pravděpodobnost zneužití výkonu citlivé činnosti.
41. Závěry uvedené v napadeném rozhodnutí podporuje i fakt, že v průběhu správního řízení vyšlo najevo, že ve stejném postavení s omezenými pravomocemi vystupoval ve společnosti Ixxx Gxxx

i její předchozí jednatel V. S., který k výkonu své funkce uvedl, že výkon funkce jednatele této společnosti spočívá v podepisování dokumentů, když společnost fakticky řídili tehdejší majitel společnosti Ing. J. B. a obchodní ředitelé tj. P. B. mladší a P. B. starší. Tento fakt potvrdil i Ing. J. B., který připustil, že mimo to, že žalobce i pan V. S. jsou odborníky v oblasti vojenského materiálu, byla důvodem pro jejich jmenování jednatelem společnosti skutečnost, že byli držiteli veřejné listiny, která je nezbytná pro obchodní činnost společnosti.

42. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že žádný obecně závazný právní předpis nezakazuje jednatelem společnosti delegovat na její zaměstnance ty působnosti, které mu zákon výslovně nesvěřuje. Soud přitom odkazuje na ustanovení § 159 odst. 2 občanského zákoníku, dle kterého člen voleného orgánu vykonává funkci osobně; to však nebrání tomu, aby člen zmocnil pro jednotlivý případ jiného člena téhož orgánu, aby za něho při jeho neúčasti hlasoval. Z citovaného ustanovení vyplývá dle soudu jednoznačný závěr, že volený orgán je povinen vykonávat svoji funkci (až na výjimku) osobně. To samozřejmě neznamená, že by např. nemohla být v konkrétním případě udělena plná moc advokátovi k zastupování právnické osoby před soudem. Z uvedeného také vyplývá, že jednatel společnosti může zmocnit jiné osoby k určitým jednáním, ale v žádném případě z tohoto ustanovení nevyplývá, že by jednatel mohl zmocnit jinou osobu k výkonu své funkce, a stal se tak pouze formálním, „papírovým“ voleným orgánem nebo jeho členem tak, jako tomu bylo v projednávané věci. V této souvislosti soud znovu připomíná, že zákon o obchodních korporacích v § 195 odst. 2 výslovně stanovuje, že není nikdo oprávněn udělovat jednatelem pokyny týkající se obchodního vedení.
43. Žalobce na svou obranu v podané žalobě dále uvádí, že byl o chodu společnosti plně informován. Soud je nucen konstatovat, že tato skutečnost z obsahu neutajované části správního spisu nevyplývá. Naopak, jak soud již výše uvedl, je i z této části spisu patrné, a to zejména z obsahu pohovoru vedeného se žalobcem, že žalobce nedisponoval všemi informacemi, se kterými by se jako jednatel společnosti měl při její běžné činnosti seznamovat, což opět přispívá k závěru, že žalobce vykonával funkci jednatele společnosti pouze formálně.
44. Žalobce dále namítal, že mu nelze klást k tíži, že výkonným ředitelem je její vlastník, tedy osoba, která je oprávněná jej odvolat z funkce. Soud považuje za nutné zdůraznit, že pro posouzení naplnění ustanovení § 84 odst. 3 písm. c) zákona je podstatné, že žalobce převedl svá oprávnění právě na výkonného ředitele, ačkoli výkonný ředitel sám nemá oprávnění seznamovat se s citlivými informacemi. Tuto námitku soud neshledal důvodnou i proto, že je z napadeného rozhodnutí patrné, že žalobci není kladeno za vinu, že svá oprávnění převedl na majitele společnosti, ale je mu vytýkán způsob výkonu funkce jednatele společnosti zbavené autonomie rozhodování o hospodářských věcech společnosti.
45. Soud neshledal důvodnou ani námitku, ve které se žalobce dovolává porušení zásady legitimního očekávání s tím, že se žalovaný s námitkou dostatečně nevypořádal. Podle ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu je správní orgán povinen dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Žalobce však v průběhu správního řízení neuvedl žádný konkrétní případ, od kterého se měl žalovaný ve svém rozhodnutí odchýlit. V podaném rozkladu žalobce pouze uvedl, že pokud se v případě odůvodnění „nejedná o dlouhodobě daný názor úřadu mající odraz v jeho rozhodovací činnosti, je nutno odůvodnění napadeného rozhodnutí považovat za excus vyvolaný toliko mediálním zájmem o společnost Ixxx Gxxx, jejímž jednatelem účastník byl“. Z uvedeného nelze dovodit konkrétní skutečnosti, a proto soud považuje za dostatečné a přezkoumatelné i vypořádání se s touto námitkou ze strany žalovaného, který reagoval ve stejné obecné rovině.
46. Pokud žalobce závěrem učinil součástí žalobních důvodů i námitky obsažené v rozkladu, se kterými se žalovaný nevypořádal, případně se s nimi vypořádal nedostatečně, považuje soud za nutné zdůraznit, že takto vznesené námitky nelze vypořádat, neboť soud dle ustanovení § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumává napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů, tedy nikoli

námitek uvedených v opravném prostředku proti prvostupňovému rozhodnutí. Soud proto žalobou napadené rozhodnutí z hlediska námitek uvedených v rozkladu nepřezkoumával a ani přezkoumat nemohl.

47. Městský soud v Praze po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
48. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní orgán, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. května 2019

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu

